

Тракия — Македония — ще са обедини подъ скиптра на единъ Господаръ, едни закони и подъ едно отеческо управление! (Продължителни викове: да живѣе Съединена България! . . . Ура! Ура! . . .)

Предсѣдатель Пв. Грозевъ: Подиръ предговорившия желае да говори почитаемия г-нъ Икономъ Попъ Тодоръ (Гласове: да говори!)

Икономъ Попъ Тодоръ: (Отъ трибуната). Зехъ думата Г-да, за да кажа и азъ онова, което въ тази минута чувствавамъ. Може да не бжде думата ми до толкозъ съответствена на това велико всеобщо народно въодушевление, което ни е събрало тукъ съ хиляди, но ще приложамъ нѣколко думи, (Единъ македонски работникъ: много сме плакали, да си кажимъ жалбата!) Защо смѣ се събрали тукъ г-да? Що ни е накарало тукъ да се съберемъ?—Накарали ни сж въздишкитѣ, стенанията и пжшканията, които въ послѣдно врѣме излѣзоха изъ душевнитѣ и сърдечнитѣ дълбочини на нашитѣ братя въ Южна-България. Тѣзи въздишки, стенания и пжшкания, които излизатъ изъ тѣхнитѣ гърди, тѣ не сж проявление моментално, тѣ сж расплакали сърдцата и душитѣ на сичкитѣ наши братя, отъ самото начало, когато стана туй нещастно раздѣление на България и народния организъмъ. Тѣзи въздишки и стенания на нашитѣ братя ни сж събрали сега да ги сподѣлимъ наедно съ тѣхъ, защото тѣ и насъ така сжщо вълнуватъ както и нашитѣ братя, защото сме единъ и сжщъ народъ, едно и сжщо тѣло, което тѣло никога не може да бжде здраво, ако само едната частъ е здрава а другата страда. Тѣзи стенания тука ни сж събрали, за да искажемъ болкитѣ си, ако не за друго, то по-крайней мерѣ, да се чюе дѣто трѣба, че ние не смѣ доволни отъ това раздѣление, както не може да бжде доволенъ ни единъ, на когото страда, коя да е частъ отъ тѣлото му.

Имаше г-да нещастни времена за нашия народъ, но тѣзи нещастни времена влечаха подиръ себѣ си надѣждата, която имаше всѣки единъ българинъ и презираше тия нещастия, като мисляше че съ тѣхъ се постигаше едно нѣщо, което е било желанието на нашитѣ прадѣди, бащи и насичкия нашъ народъ. Азъ нема да се повръщамъ твърдѣ далечъ, за да ви припомнямъ нѣща, които мнозина, ако не повечето отъ предстоящитѣ тукъ знаятъ. Азъ ще се повърна само да ви припомня обстоятелството, че когато нашата освободител-